

- 3) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie lit. a) lub b), czy sąd krajowy jest zobowiązany do nadania pierwszeństwa wykładni prawa zgodnej z celem dyrektywy 2016/801, tak aby osiągnąć rozwiązanie zgodne z celem, do którego dąży ta dyrektywa, poprzez wyrażenie zgody na rozpatrzenie w trybie wyjątkowo pilnym wniosku o zawieszenie wykonania decyzji, o której mowa w art. 20 tej dyrektywy, nawet jeśli prace przygotowawcze dotyczące ustawy mogłyby wskazywać, że nie taki był zamiar ustawodawcy?
- 4) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze, czy środek odwoławczy, o którym mowa w art. 34 ust. 5 dyrektywy 2016/801, w celu zapewnienia zgodności z art. 47 karty zobowiązuje państwa członkowskie do zagwarantowania, aby w pewnych okolicznościach sąd mógł nakazać organowi wydanie wizy?

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/801 z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w celu prowadzenia badań naukowych, odbycia studiów, szkoleń, udziału w wolontariacie, programach wymiany młodzieży szkolnej lub projektach edukacyjnych oraz podjęcia pracy w charakterze au pair (Dz.U. 2016, L 132, s. 21).

Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 2 lipca 2019 r. w sprawie T-405/15, Fulmen/Rada, wniesione w dniu 12 września 2019 r. przez Fulmen

(Sprawa C-680/19 P)

(2019/C 372/28)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnosząca odwołanie: Fulmen (przedstawiciele: adwokaci A. Bahrami i N. Korogiannakis)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej, Komisja Europejska

Żądania wnoszącej odwołanie

Tytułem głównym:

- uchylenie w części zaskarżonego wyroku;
- wydanie ostatecznego orzeczenia w sprawie;
- zasądzenie od Rady na rzecz Fulmen kwoty 6 456 507 EUR z tytułu szkody majątkowej oraz kwoty 100 000 EUR tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, wraz z odsetkami za zwłokę;
- obciążenie Rady całością kosztów postępowania.

Tytułem pomocniczym:

- uchylenie w części zaskarżonego wyroku;
- przekazanie sprawy Sądowi celem ponownego rozpoznania;

— obciążenie Rady całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Co się tyczy *szkody majątkowej*, po pierwsze, Sąd naruszył prawo, uchybił zasadzie naprawienia szkody w całości oraz pozbawił skuteczności (*effet utile*) art. 340 ust. 2 TFUE i art. 41 ust. 3 Karty praw podstawowych. Pomimo istnienia wystarczająco poważnego i istotnego naruszenia prawa Unii poziom dowodu wymagany przez Sąd uczynił niemożliwym wszelkie naprawienie poniesionej szkody. Po drugie, zaskarżony wyrok jest niezgodny z prawem i zawiera wewnątrz sprzeczne uzasadnienie. Po trzecie, Sąd wypaczył dowody i okoliczności faktyczne.

Jeśli chodzi o *szkodę niemajątkową*, zaskarżony wyrok nie zawiera jakiegokolwiek uzasadnienia w odniesieniu do kryteriów uwzględnionych przy ocenie *ex aequo et bono* kwoty zadośćuczynienia.

Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 2 lipca 2019 r. w sprawie T-406/15, Mahmoudian/Rada, wniesione w dniu 12 września 2019 r. przez Fereydouna Mahmoudiana

(Sprawa C-681/19 P)

(2019/C 372/29)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Fereydoun Mahmoudian (przedstawiciele: adwokaci A. Bahrami, N. Korogiannakis)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej, Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

Tytułem głównym:

- częściowe uchylenie zaskarżonego wyroku;
- wydanie prawomocnego orzeczenia w sporze;
- nakazanie Radzie zapłaty na rzecz wnoszącego odwołanie kwoty 966 581 EUR tytułem wyrządzonej szkody oraz kwoty 500 000 EUR tytułem wyrządzonej krzywdy, powiększonych o odsetki za zwłokę;
- obciążenie Rady całością kosztów postępowania.

Posiłkowo:

- częściowe uchylenie zaskarżonego wyroku;
- przekazanie sprawy do Sądu;